

Profesor Olgierd Baehr

Urodził się w Grajewie w powiecie sokólskim. Po zakończeniu wojny rodzina Baehrów została zaliczona do kategorii repatriantów i w związku z tym musiała sobie znaleźć nowe miejsce stałego pobytu. Wybór padł na Konarzewo k. Krotoszyna, gdzie matka Olgierda Baehra postanowiła prowadzić gospodarstwo. W 1945 r. Olgierd Baehr rozpoczął naukę w Liceum Ogólnokształcącym im. Jana Kantego w Poznaniu. W 1946 r. zdał maturę i zapisał się na studia na wydziale Prawno-Ekonomicznym Uniwersytetu Poznańskiego, które ukończył w 1950 r., uzyskując tytuł magistra ekonomii. W trakcie studiów zaangażował się między innymi w działalność katolickiej organizacji studenckiej – Caritas Academica. W jej szeregach było wielu późniejszych członków założycieli poznańskiego Klubu Inteligencji Katolickiej.

Jeszcze podczas studiów Olgierd Baehr przez półtora roku pracował w poznańskim oddziale Narodowego Banku Polskiego. Niestety, w wyniku rozwijającej się gruźlicy przez rok musiał się leczyć w ośrodku w Kowanówku. W latach 1952-1956 pracował w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie Miejskiego Handlu Detalicznego w Poznaniu w charakterze planisty, a następnie, od 1 października 1956 r., przez 25 lat w Instytucie Włókien Naturalnych przy Wyższej Szkole Rolniczej w Poznaniu. W 1959 r. otrzymał stanowisko asystenta pomocniczego pracownika nauki, a jednocześnie – mając zdany państwowy egzamin tłumacza przysięgłego języka francuskiego – był tłumaczem tekstów fachowych.

Olgierd Baehr był przez wiele lat obiektem zainteresowania Służby Bezpieczeństwa. Poza przypadkami związanymi z działalnością w KIK-u jego nazwisko pojawiało się najczęściej w kontekście zatrudnienia w Instytucie Włókien Naturalnych, który podlegał ochronie operacyjnej pod kątem zabezpieczenia myśli naukowo-technicznej, polityki licencyjnej i patentowej, tajemnicy służbowej i państwowej oraz nadzorem nad kontaktami z krajami kapitalistycznymi. O szacunku, jakim Olgierd Baehr był obdarzany z tamtym okresie może świadczyć

wynik, jaki uzyskał w trakcie wyborów na przewodniczącego Rady Pracowniczej Instytutu Włókien Naturalnych – 70 procent głosów.

Na początku od 1983 r. przeszedł na emeryturę. Zaangażował się wtedy w działalność w KIK w Poznaniu. 30 kwietnia 1984 r. został prezesem klub i sprawował tę funkcję do marca 1991 r. Podczas jego prezesury poznański KIK stał się w latach 80-tych platformą działalności różnorodnych grup kontestujących w bardziej lub mniej otwarty sposób ówczesną rzeczywistość polityczną. Jednocześnie udzielał się jako prelegent w wielu miastach Polski w trakcie Tygodni Kultury Chrześcijańskiej.

W latach 1981-1984 był członkiem Prymasowskiej Rady Społecznej, pod koniec 1988 r. wszedł w skład Komitetu Obywatelskiego przy Przewodniczącym NSZZS zostając członkiem komisji gospodarki. Wszedł również w skład prezydium Komitetu Obywatelskiego w Wielkopolsce. W kolejnych latach angażował się w działalność na rzecz różnorodnych projektów społecznych i politycznych mających na celu krzewienie w społeczeństwie zasad katolickiej nauki społecznej.